

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. OLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdag.
Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, grootte Markt, n° 37, te Tongeren.

DER PROVINCIE LIMBURG

Abonnement

Binnen de stad, 7 fr. per jaar.
Buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 125 centimes.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 125 centimes per drukregel.
Reclamen, voornamen en andere artikels vooraan of midden in het blad; 1 fr. den drukregel.

De personen die tot hertoe hun abonnement aan den Postrijder nog niet betaald hebben zijn verzocht hetzelfde zonder uitstel te komen doen.

TONGEREN, DEN 4 FEBRUARI.

Stads- & provincie nieuws

Een kiezer schrijft ons uit Beverloo:
Den 31 Januari heeft hier een gemeentekiezing plaats gehad. Nieuwe zegenpraal voor de katholieken, nieuwe nederlaag voor de geuzen, die zich in oktober laatsleden in hunne hollen verdoken hielden. Niet goed wetende van wat hout pijn maken hebben onze geuzens uit het oud ijzer eenen sukkelaar opgevoerd, die over 25 jaren nog door de kiezers van Beverloo deftig is aan de deur gezet worden en er dus fel aan hield om op die wijze zijn zilveren jubelheest te vieren. De katholieken stelden van hunnen kant voor M. Felix Meukens, voorzitter van hunnen bloeienden kring Deze laatste bekwam 42 stemmen, de geuzen 29 en droegdadelijk zijn zilveren huis naar het kamp. Eer aan de rechtzinnige katholieken van Beverloo!

Zij hebben bewezen dat zij hunne goede gemeente niet willen laten vergenzen door eenige vreemde hoetkoppen. Geene moeite werd gespaard door hunne kiesdravers en makelaars, om eenige brave kiezers te misleiden, te blinddoeken, zelfs hebben zij eenen kuiper van eenen naburige gemeente doen rondloopen als een kieken zonder kop! arme jongen!

Nog schooner! Zekere geuzen dien men verleden jaar op een slagkar naar Beeringen voer, voor de provinciale kiezing, en hij zijn vertrek zoo een ongekunstelden tumelaar maakte dat de arme man er van bediend werd, en tot nu toe van het gebruik zijner beenen beroofd blijft, moest ook verleden dinsdag kost wat kost te voorschijn komen; hij werd op een kar geladen door de geuzen naar het gemeentehuis gestooten, plechtig door twee mannen naar de kiestraal gedragen en daar op een donzig kussen neergezet hem statig achternagedragen, door den zeer struigen, hooggeleerden en diep geachte baas Cornuël. De katholieken lachten eens hartelijk met de geuzencomédie en smeedden eenen huis van 15 meters lengte ten dienste van voorgenoemden en lang gekenden baas.

Geuzen-kronijk.

Weinig Geuzen zijn er heden, Die deftig in de wereld leven.

Nouval en Hoehel, twee dwepzuchtige geuzen die den pastoor van Jussy hebben vermoord, zijn tot koppelen af veroordeeld. De haat tegen het priesterkleed scheidt bij de geuzen slechts uit op het schavot!

Er is weeral een geuzen-ontvanger schampavie gespeeld, in den aard van Kessels, van Lanaken, een tekort in de kas latende van 5000 fr. De scherreey is in de mode bij de geuzen.

Minister Sainetelette is nog altijd op reis. Het schijnt dat hij van zijn zin is zijn ontslag te geven en een vetbetaald plaatsken zal bekomen, in de Nationale Bank. 't Is te hopen dat er in de Bank door zijne aanwezigheid geene *déraillements* of ontsporingen zullen gebeuren....

Bara is niet in zijnen schik omdat hij zoo goed op Vaughan trekt: hij is bang dat de gendarmen hem soms zouden vatten. Hij weze gerust: ware hij een Klerikaal, dan was er vrees, maar een Liberaal heeft zich om zoo iets niet te bekommeren....

M. Olin mag vrij adem halen. De Kamer laat niet toe dat hij vervolgd worde. Ware hij een Klerikaal, het zou weeral anders geschieden. Nu echter mag hij in vrede leven gelijk Bara....

Misdaden.

Is de justitie van ons land wellicht niet op de hoogte van hare taak?

Ziedaar een vraag welke thans de ronde doet in het publiek en waarop het moeilijk zou zijn een bevestigend of onkenkend antwoord te geven.

Het is echter nog al zonderling, dat in een zoo kort tijdsverloop twee groote misdaden plaats hebben, namelijk de moord te Brussel gepleegd op den heer Bernays en de dubbele moord op de gebroeders Hebbrecht te Lovendegem zonder dat men tot heden toe op de daders van eenen dezer misdaden is gekomen.

Zou het mogelijk zijn dat beide misdaden ongestraft blijven.

De eerste, wel is waar, is gepleegd omringd van van eenen gansche reeks geheimzinnige omstandigheden, doch gaat men wel met noodige omzichtigheid te werk om den dader in handen te krijgen?

Wij weten niet hoe het komt, maar de ontdekkingen van het parket, hoe gering zij ook zijn,

worden onmiddellijk door zekere drukpersbekend gemaakt en zouden geheel wel voor uitwissel kunnen hebben den plichtige de middelen aan de hand te geven om hunne ontdekking moeilijker te maken.

Het komt ons zonderling voor dat bedoelde dagbladen altijd zoo goed ingelicht zijn over het doen en laten van het parket, terwijl de justitie zoo streng te werk gaat jegens andere bladen, wanneer zij iets mededeelen dat min of meer geheim schijnt te zijn.

Ons dunkt dat de parketten zich al te veel met nietigheden bezig houden, in plaats van zich toe te leggen op de betuiging van ware misdaden. De minste beschuldiging tegen eenen katholieken onderwijzer, te recht of ten onrechte verdachte van een kind eenen tik op de knieken of eenen oorraag gegeven te hebben, brengt gendarmen en gerechtsheren in eenen bedrijvigheid die alle denkbeelden te loven gaat.

Tusschenen wordt er gemoord te Antwerpen, te Brussel, te Lovendegem, te Loozenille en elders en de moordenaars blijven gerust tusschen de eerlijke lieden wandelen.

Zou men, na dit alles, niet moeten beginnen denken dat de justitie over 't algemeen en de politie die haar helpen moet een verkeerde richting geven aan hunne opzoekingen, dat zij te veel belang hechten aan bezweringen, waarin de politiek van terre of bij gemengd is, en zich te weinig bekommeren met hunne ware zending, de betuiging der misdaden?

Handel en Nijverheid.

Om vroeg aardappelen te hebben. — Een zeer aanbevelenswaardig eenvoudig middel wordt sedert enigen tijd door Parijsche moeziers daartoe in practijk gebracht. Het moet afkomstig zijn van het eiland Jersey, dat de Engelsche markt grotendeels van aardappelen voorziet, waarbij men natuurlijk acht moet geven op het klimaat. Geheele knollen van eenen vroeg soort worden te dien einde in lage bakken of manden in Maart of April met den kiemkant naar boven zeer dicht bij elkander gelegd, een weinig met lichtaarde bedekt en de manden op eenen warme plaats gezet. De landlieden kiezen daartoe de voorkamer, keuken of veestal, waar zij de bakken of manden op versehe mest zetten, de tuimels van beroep, de broekkas. Zoo dikwijls het nu eenen warme zonnige dag is, worden de ontkiemende aardappels in de open lucht zoo veel mogelijk in de zon gezet en als dan alle gevaar voor hevige vorst voorbij is, in den grond verpoot, waar zij onmiddellijk beginnen te groeien. Door deze methode is zeer veel gewonnen, want wanneer het planten op de gewone wijs geschiedt, dan liggen de aardappelen gerimden tijd in den grond, voor de groei behoorlijk begint, terwijl dit bij deze methode onmiddellijk het geval is.

Bij het planten moet men natuurlijk de grootste voorzichtigheid in acht nemen, dat de kiemen niet worden beschadigd. Op deze wijze verkrijgt men 5 à 4 weken vroeger aardappelen dan bij de gewone methode, wat in veel gevallen van zeer veel belang is.

De doctor Meoreen van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hotel de l'Europe* den 17 en 18 februari.

L'Indicateur des chemins de fer pour le mois de **février** est en vente chez M. Corlier, libraire, Grand-Place à Tongres, Prix 25 cent.
Abonnement du 1er janvier à fin décembre 3 fr. Envoi franco.

BINNENLAND

Men schrijft uit Antwerpen:

HET GEBIED DER WETSTRAAT. — In de plaats van zich bij een, en heel de klerikale pers aan te sluiten, om eenen andere krachtige en doorgrijpende richting te vragen aan de justitie in het opzoeken van den moordenaar van M. Bernays, amuseert de *Précurseur* zich met eenen *Graphologie* — neen, men moet lezen *grappologie*, afleiding van *farce*, grappemakerij — over het schrift van Vaughan mee te deelen.

Wij zullen ons met die grappen niet bezig houden en er op blijven aandringen, dat men daar zoeken waar men tot nu toe niet gezocht heeft.

De *Etoile*, die gisteren zegde dat men op het spoor was van den moordenaar zegt erdozen morgen niets van: overigens, als men op het spoor is, heeft men Vaughan daarom nog niet. De *Courrier* ging verder: hij zegde wat wij twee dagen na het vinden van het lijk gezegd hebben — namelijk, dat de dader een huurling was, een *bravo*, doch het blad voegt er nu bij dat twee rijke families verclacht worden hem te hebben betaald, en de *Etoile* zegt nog, dat die bloedige zaak een onmeelijken weergalm zou hebben in de werelddeelen.

Dat alles is zeer vaag, en wij kunnen er al niet veel uit opmaken: in de woorden der *Etoile* zal misschien de *Précurseur* weer eenen zinspeling vinden; doch in dat geval moet hij niet meer zeggen dat de klerikale pers alleen onerlooze zinspelingen maakt.

Het schijnt dat men geen politie-agenten kan vinden, die alleen 's nachts, in het huis n. 138 der Wetstraat willen waken.

In het kabinet waar men het lijk van M. Bernays heeft ontdekt, waren er drie glazen en een flesch met entaço. Het schijnt dat er een vierde glas moet geweest zijn, dat men niet heeft teruggevonden. Zou men misschien het slachtoffer eenen slaapdrank otwel ook nog vergift hebben ingegeven? vraagt een brusselsch blad, waarin wij die bijzonderheid vinden.

Hetzelfde blad verhaalt dat men woensdag avond ten 8 1/2 ure, eenen dame uit het huis n. 138 der Wetstraat op den dorpel heeft zien komen en tot een agent, die zich voor het huis bevond hooren zeggen: „Agent, kom de deur langs binnen be-waken.“ De agent is binnengegaan. Wat is er toen gebeurd?

De brief, dezer dagen uit Bremen aan den procureur des konings te Antwerpen gezonden, was geschreven door M. Pralle, advokaat, die ook het bezoek had ontvangen van H. Vaughan, evenals M. Asser, advokaat te Amsterdam. In het kabinet van Vaughan, in het huis der Wetstraat, heeft men briefkaarten gevonden met de namen der twee advokaten.

Het signalement van Vaughan door M. Pralle gegeven, komt overeen met dat van den Vaughan der Wetstraat.

Men merkt op dat te Amsterdam, te Hamburg en te Bremen, Vaughan altijd met slechts een persoon in betrekking kwam; hij ging zelden uit en bezocht noch koffiehuzen noch schouwburgen.

— Men schrijft uit Gent:

Wij hebben deze week, iets wat buitengewoon mag genoemd worden, in 't hartje van den winter, twee gevallen aangestipt van menschen die door razende honden gebeten waren.

Het eerste is voorgevallen in onze stad, in een huisgezin wonende op de Goutpre. Naar men ons verzekert zijn drie der gebetenen naar St-Hubert vertrokken. Een vierde persoon, die ook zou gebeten zijn, zou de bedevaart niet willen ondernemen.

Het tweede geval werd ons gemeld uit eenen buitengemeente. De gebetene persoon, een landbouwer van St-Joris, bij Andenaarde, zou verwardloos hebben de bedevaart naar St-Hubert ondernomen, en aan de vreeselijke gevolgen van de razernij overleden zijn.

Vijftien personen die den overledene hebben verpleegd of naar het graf helpen dragen, zijn naar St-Hubert vertrokken, uit vrees van ook door de schrikkelijke ziekte aangetast te worden. Onze Liberaalen — gewoonlijk ongeloozige Thommassen — drijven meer dan eens den spot met die bedevaart naar St-Hubert, ten minste zoolang zij zelve van geenem razenden hond gebeten zijn.

Maar zoudra zij zelve meenen in gevaar te verkeren, ho 't dan keert de kaart en dan zijn zij bereid den beweg al spoedig te ondernemen. Onze korrespondent haalt ons het voorbeeld aan van zekere liberaal zijner gemeente, die gedurig op papen en nommen uitvalt, maar die niettemin eens gebeten, zich gehaast heeft den weg naar St-Hubert in te slaan.

Altijd is het dat wij, van menschen gebeten, nog niet gehoord hebben dat iemand, die door eenen razenden hond gebeten was en de bedevaart naar St-Hubert heeft gedaan, van de razernij is aangetast geworden, terwijl wij intengedend reeds vele gevallen kennen, waarin de wetenschap onmachtig is geweest om de gebetenen van de vreeselijke plaag der razernij te bevrijden.

Vele geuzens die terwijl zij gezond zijn en denken dat hun niets kan deren — met God en godsdienst den spot drijven, naar de priesters spuwen en meer andere schoone dingen doen, zullen weldoen te denken dat zij ook wellicht eens in het geval zouden kunnen komen van te moeten kiezen: naar St-Hubert gaan of bezwijken aan de razernij.

Napoleon, die van oorlogen iets kende, zegde: het is maar in het gevaar dat men de dappere soldaten leert kennen. Zijne spreuk is even juist wanneer men ze toepast op de geuzen van onzen tijd.

— Men schrijft ons uit Vielsalm:

In den nacht van dinsdag tot woensdag is een nieuwe diefstal gepleegd in de kerk van Ville-du-Bois. De dieven zijn bij middel eener ladder door een venster, waarvan zij eenige ruiten gebroken hadden, in de kerk gedrongen en hebben zich bij middel van een staak naar beneden laten glijden. Naast den offerblok, die sedert den diefstal open en leg is blijven staan, heeft men een fosfoorstekke gevonden. De kwaaddoeners hebben de sakristij doorsnuffeld en de kassen doorzocht, doch niets meegenomen dan een flesch wijn. Het stospel der flesch is op den weg van Poteaux teruggevonden; men denkt dat de dieven naar Duitschland gevlicht zijn. Denselven nacht is er ingebroken in de kerk van Petithier, waar eenen kleine som uit de offerblokken geroofd is.

Te Antwerpen in een der groote kleerwinkels der Koepoortstraat staat een — pop — voor het raam gekleed in de nieuwe tenue der burgerwacht, en op de borst hangt een briefje waarop men leest: *vendu 56 fois 56 malen verkocht.* Twee personen die voor het raam stonden te zien hoorden wij het volgend gesprek voeren.

Tst. — Wat staat er op dat briefje, Kobe?
Kobe. — Dat dit kostuum al 56 keeren verkocht is.

Tst. — Dan zal het 'nen tot z'n die het den 57^e keer zou koopen.

Kobe. — Waarom dat, Tiste?

Tst. — Wel als het zoo slecht is, dat het er al 56 gekocht hebben en telkenmale terug brengen, dan moet men toch wel tot zijn om het nog te koopen.

BUITENLAND

Frankrijk.

De toestellen der wateren van Versailles, die wonder der omstreken van Parijs, vallen in puin; verscheidene fonteynen zijn reeds dusdanig beschadigd dat zij niet meer in werking kunnen gebracht worden. De kanalen waardoor het water wordt aangevoerd zijn in zulken slechten toestand dat zij op vele plaatsen gansch verstopt zijn. Groote herstellingswerken zijn noodig indien men dit wonder der bouwkunst van de eeuw van Lodewijk XIV niet wil zien verdwijnen.

De heer Bonzeaud, de echtgenoot van de bekende zangeres Christine Nilsson, is krankzinnig geworden tengevolge van zijne beurs-speculaties niet uit wanhoop over verhozen maar uit opgewondenheid over buitengewone winsten.

Verleden dinsdag heeft op den trein, die ten 4 uren 20 minuten uit Nizza vertrekt, een zonderling voorval plaats gehad. Twee paarden, toevoerende aan den H. Wigginton van Chantilly en die nog denzelfden dag medegehoopen hadden in de koersen van Nizza, bevonden zich samen met hunne jockey's in eenen bijzonderen wagen. Toen de trein rond half negen de statie van Pauline binnenreed, bemerkten de bedienden dat de wagen van den heer Wigginton in brand stond. Men snelde aanstonds de jockey's en paarden ter hulp; de eersten wendden wanhopige pogingen aan om de vlammen te blusschen en waren reeds met brandwonden overdekt. Wat de paarden betreft, er viel op geene redding meer te denken, de arme dieren lagen half gebraden in het brandende stroo te snuiprekken. Volgens de verklaring der drie jockey's moet het ongeluk toegeschreven worden aan het omvallen eener lamp, die het vuur aan het stroo mededeelde.

Rusland.

KRONING VAN DEN CZAAR.

Het ministerie van het hof heeft reeds 150 paardsetuigen van grootgala doen maken voor de paarden, die de keizerlijke familie en de vreemde prinszen zullen gebruiken bij de kroning van den czaar. Dat getuig wordt gemaakt in licht rood fluweel met franjes, koorden en galons in goud, en zullen elk 1000 roebels kosten. Voor het keizerlijk gevolg en de algemeene officiers zal men de paardentuigen van grootgala herstellen, die sedert de regering van keizerin Katharina II in het museum der keizerlijke stallen bewaard worden.

Wat de voorzorgmaatregelen betreft om het leven van den czaar te beschermen, eenen depeche uit Moskou aan den londen *Times* gezonden, meldt dat prins Dolgorouky, algemeen gouverneur van St-Petersburg, met een ontwerp in geheimen raad opgemaakt en verscheidene buitengewone schikkingen bevattende, naar St-Petersburg vertrokken is.

De keizer, volgens dit ontwerp, zou zich niet per zijnen weg van de oude hoofdstad naar de nieuwe begeven, maar wel langs de groote baan, die op gansch hare lengte met eenen dubbele haag soldaten, bijna een leger, zou bezet zijn. Het volk zou achter die haag op eerbiedigen afstand gehouden worden door houten schutselfs en grachten, mislietelijk voor dien dag geplaatst en gegraven.

Te Moskou zelf zou hetaan het publiek verboden zijn zich bij den doortocht des keizers aan de vensters te vertoonen, uitgenomen aan die van zekere huizen, op voorhand door de politie aangeduid. In elke der bevoorrechte woningen zou zich een lid van den stadsraad bevinden, die op zijn hoofd zou verantwoordelijk blijven, voor alles wat zou kunnen gebeuren.

Men weet nog niet of dit ontwerp zal goedgekeurd worden.

Politiek overzicht

De oproer in Algerie tegen het Fransch bestuur is nog verre van afgeloopen. Het ministerie Gambetta was er in gelukt om de telegraaf het stilzwijgen op te leggen, maar zoohaast is het van het bestuur verwijderd of onrustbarende tijdingen komen toe. Er wordt gesproken over eenen nieuwe zamenspanning der volksstammen in Oran en een algemeen onstand tegen de vreemd: overheersching.

In eenen ontmoeting nabij Mecheria, hebben de Fransen, na eenen vermoede marsch van drie dagen, eenen overwinning behaald: zij hebben tien duizend schapen en zes honderd kameels buit gemaakt.